

Sportul românesc în

BILANT GENERAL

În pragul anului care începe, tabloul sinoptic al rezultatelor obținute în cursul ultimelor douăsprezece luni de sport, este mai mult decât un divertisment.

Este un îndreptar. O iconă a unei activități pe premisele căreia nu vom putea așterne în viitor consecințele unor eforturi pe care le dorim cât mai vii și mai productive.

De-aici, vom încadra în rubricile fiecărei diviziuni de sport, alimentate numai cu număr, de activitatea duminicală a militanților, înșiruirea cronologică — și pe cât posibil mai întregă — a rezultatelor obținute.

Pe rândurile mai mult informative ale bilanșurilor acestora, celotul își va putea face reflecțiile, pe care — la rândul nostru — le-am făcut și noi. Cu mai mult sau mai puțină indulgență, firește.

Și din amestecul lor, se va desprinde, observația care va constitui temelie viitoare campanii de activitate.

Raportate la prezent, exemplele trecutului vor folosi unui viitor pe care îl scontăm — în virtutea unui optimism neflancat de nici o criză — mai neted, mai activ și mai ales mai reconfortant, decât anul care se încheie nu tocmai impresionant.

Și dacă — totuși, gresilele trecutului se vor repeta, vom avea, în ciuda neașteptărilor — suza că atât cât ne-a stat în putință, am contribuit până la sfârșit la o ameliorare pe care noi singuri nu o puteam determina.

GAZETA SPORTURILOR

Football

Anul de aur

1931 a fost anul de aur al fotbalului românesc, anul de glorie din istoria popularului nostru sport.

Ese o apreciere strict reală a activității desfășurate de toate elementele active ale fotbalului național.

În ordine internă, pe tărâm internațional, pretutindeni, factorii cari au jucat diferite roluri în mișcarea noastră, s-au comportat ca niște oameni care impune calificare deosebită. Nici o exagerare, anul de aur afirmăm că 1931 a românesc.

În ordine internă, s-a realizat o activă consolidare a Federației, a tuturor instituțiilor anexe. Această realizare, prezintă o importanță deosebită. Căci, o mișcare sportivă sănătoasă, necesită un organ conducător puternic.

Diferitele instituții cari susțin mișcarea, cari prin funcționarea lor asigură bunul mers al fotbalului, au fost puse la lucru într-o situație perfectă.

S-au aplicat în acest an noile regulamente și s-a introdus ordine în operațiile de legitimație și în raporturile dintre cluburi și jucători. Mai remarcabil este faptul că s-au aplicat în acest an noile norme de transferare, cari au constituit o mare îmbunătățire față de un trecut nu prea depărtat.

Tot în ceea ce privește operația internă și în legătură cu raporturile cu vecinii, avem datori să arătăm că s-a adus un act de mare călăuză federală.

S-au dat legăturile cu Ungaria, care, prin priză neaburită de un naționalism prost înțeles, cântărite în balanța sportului pentru sport, raporturile cu Ungaria, au fost și sunt o binefăcătoare pentru fotbalul românesc.

Cuvintele noastre trebuiesc luate ca atare.

Să nu se citească printre rânduri, să nu se interpreteze greșit. Suntem pentru aceste raporturi, pentru că cei cari le întretin, s-au convins de inconvenientul inexistenței purtând un caracter politic.

În câteva cuvinte vom preciza ce credem despre aceste raporturi.

Din punct de vedere internațional, au asigurat fotbalului nostru un mediu superior. Exemplu practic, încrederea noastră în Cupa Europei Centrale a amatorilor.

Technicește, contactul cu ungurii înseamnă întărirea cu jucători de seamă, înțelegerea de învățat, înțelegerea de x sau y din rezultate.

În anul 1931 ca un succes federal, trebuie să subliniem izbânda României la congresul FIFA.

La Berlin, reprezentantul nostru a obținut o reformă de mare importanță, prin modificarea regulamentului referitor la statutul internaționalilor.

Datorită României, s-a introdus ordine în criteriile juridice de selecționare.

Și acum o succintă trecere în revistă a roadelor activității noastre interne și internaționale.

Noua competiție, impusă de modificarea hărții federale «Cupa Carol», s-a disputat în mod normal, a dat loc la întâlniri inter-

resante și s-a lichidat după o luptă pasionantă în favoarea Nordului.

Echipele de club, Ripensia, C. A. O. și Universitatea din Cluj, au înregistrat rezultate frumoase, în matchurile cu marile echipe din Ungaria. În general marile noastre cluburi au câștigat să intensifice raporturile cu străinătatea și s-au făcut chiar sacrificii pentru menținerea lor.

În prima linie a cluburilor cari merită a fi relevate figurează: Ripensia, A. A. C., C. A. O., Universitatea și Unirea Tricolor.

Pe tărâm internațional rezultatele României, au atras atenția Europei. Oficial reprezentativa, România a susținut șapte matchuri, și a câștigat șase. Cu excepția în vici inexplicabilului accident dela București, am învins pe toți vecinii.

Între aceștia figurează Polonia și Jugoslavia, reprezentative în fața cărora a cedat cele mai reprezentative României a marcat 25 de goaluri și a primit 15.

Dar, mai mult ca goalurile, interesează propaganda reușită de echipa României.

Pretutindeni tinuta internațională români a impresionat, a stârnit aplauze, a fost subiectul unor pagini elogioase, cari au folosit arii și sportului românesc. Apoi, acum o lună, am dat «le dernier coup», pentru consolidarea poziției de campion ai Balcanilor. Din șase matchuri susținute în cadrul competiției, am câștigat cinci și prestigial României în fruntea clasamentului balcanic, merită elogi.

În străinătate nimic senzațional. Doar continua ceartă în domeniul hegemoniei. În football, mai mult ca în oricare sport e doar atât de greu să spui care e mai tare. Mai ales că o unitate de măsură precisă nu există.

La ei acasă, austriacii au zdrobit elita fotbalului scotian.

Tot la ei acasă englezii s-au amuzat pe seama spaniolilor. Totuși nu se poate spune că Austria sau Anglia și-au însușit primul.

Senzational, dacă vreți. Uruguay a fost înecat de decepția unei înfrângeri din partea Braziliei.

Uipești și Ferencvaros au făcut turnee falimentare în America de Sud, trăgând ponoasele neparticipării Ungariei la Campionatul mondial.

În general însă, țara care a obținut rezultatele cele mai bune în anul 1931 a fost Austria.

Criza economică progresivă, n'a lovit încă sportul popular în măsura în care a atins celelalte ramuri.

Pentru anul viitor perspectivele nu s-au desemnat încă, «sportul rege» va și să și găsească mijloacele unei existențe demne.

Lis

Scrimă

Nici o activitate

În afară de antrenamentele de sală dela București și Oradea, nici o activitate în acest domeniu. Și este păcat, pentru că scrima este unul din cele mai folosite dintre sporturile ee se practică astăzi.

Situație îngrijorătoare

În anii precedenți se dovedise în mod destul de convingător că sportul cu mânuși căpătase o popularitate neobișnuită, pe meleagurile Dâmboviței. Se părea chiar că boxul va deveni un sport național și multe națiuni se puseseră în el. Anul ce ne părăsește a venit însă să-l dea lovitură dureroasă și să-l facă să dea înapoi. Evenimentele mari ale sezonurilor pugiliste au adus câteva satisfacții, dar, multe decepții. Boxul românesc se găsește astăzi la grea răspântie. Criza ce bătute cu furie toate cercurile, este una din cauzele mari pentru care cel mai complet sport a fost oprit din mersul său triumfal către cele mai înalte trepte. În Capitală, singurul centru solid, sportul cu mânuși a suferit afronturi pe cari în nici un caz nu le merită. S'au organizat reuniuni de mare envergură, adevărate regaturi sportive și totuși animația nu a fost nici măcar satisfăcătoare. Pasionații de altă dată s'au abținut în dese rânduri dela manifestările pugiliste și rari ori s'au putut înregistra săli pline. Curiozitatea constă în faptul că, cea mai vizitată reuniune nu a avut un caracter internațional, cel mai viu interes fiind suscitată de întâlnirile revanșă dintre Moți Spakow și Gheorghe Axioti, cei doi serioși candidați la titlul național suprem. În seara de 23 Martie la circuit Sidoli și în cea de 4 Iulie la Arenele Romane, afluența de spectatori a trecut așteptările. Explicația este simplă. Aceste două date au avut loc matchurile dintre cei doi porci ai ringului nostru. Celelalte reuniuni de valoare excepțională s'au soldat cu deficite. Ne reamintim de frumoasa întâlnire dintre reprezentantul nostru și spaniolul Carlos Flix când așteptam din nou să înceapă o sportivă luptă din țară, reuniunea în cursul căreia s'a disputat nu a avut o soartă mai bună decât a celorlalte întruniri importante. Lucian Popescu a adus țării un nou titlu european, de față fiind un număr redus de spectatori. Și matchul cu Carlos Flix a fost de factură superioară și de o atracție puțin obișnuită. Cu toate acestea admiratorii incorrigibili de altă dată nu au venit la locul întâlnirii.

Promotorii români, în frunte cu d-nii Radu Otulescu și Ionel Popescu, cărora le revine meritul de a fi organizat cu mult cele mai numeroase reuniuni, au făcut eforturi laudabile pentru a menține la nivelul dorit, prestigiul unui sport ce luase un avânt considerabil și făgăduia enorm pentru viitor.

Deși criza și-a arătat colții încă dela începutul anului, organizatorii români nu au renunțat la luptă decât în ultimă instanță, astfel că activitatea pugilistă nu a suferit decât din punct de vedere moral. Reuniunile au fost destul de numeroase, chiar poate prea numeroase și nu știm dacă și acest lucru nu constituie unul din motivele pentru cari boxul trece prin epoca critică de acum.

Prima reuniune a anului a avut loc în ziua de 10 Ianuarie, în sala C. F. R., unde s'au desfășurat, pe rând, cinci întruniri mixte, organizate de Umberto Lancia. Sezonul la circ a început abia în ziua de 14 Februarie, match vedetă fiind întâlnirea Lucian Popescu—Gheorghe Stamate, match terminat prin accidentul a cărui victimă a căzut fostul campion național la categoria cocoș. O săptămână mai târziu s'au desfășurat matchurile unei noi reuniuni, cu ocazia căreia Spakow a învins din nou, pe Dumitru Pavelescu. La 7 Martie, în cadrul finalelor campionatelor naționale de amatori au avut loc și trei matchuri profesioniști, printre cari și cel dintre Fulea și Axioti, terminat cu victoria la puncte a celui din urmă. Peste două săptămâni, arena circuitului Sidoli a cunoscut una din zilele de glorie. Se disputa revanșa Spakow-Axioti și lumea venise să asiste la lupta dintre cei doi titani. Matchul s'a terminat la egalitate.

Prima reuniune internațională a fost la 13 Aprilie și în cursul ei, Lucian Popescu a întrecut la puncte, în mod categoric, pe Francis Biron, campionul cocoș după atunci, al Franței. Două săptămâni mai târziu, a avut loc o altă reuniune cu caracter îndigen, cu prilejul căreia Spakow a învins la puncte pe Fulea. La 9 Mai, am fost vizitați de către boxeurii amatori jugoslavi. Topalovici a făcut match nul cu Nicolae Stamate, iar Borcianin a cedat lui Florian Mănescu. În aceeași seară Dumitru Călinescu a învins pe Gheorghe Covaci, care îi revendica titlul. La 26 Mai s'a deschis sezonul la Arene, cu patru matchuri internaționale. Enekes a învins la puncte pe Lungu și Covaci pe Schoenfeld, în timp ce Spakow și Doculescu făceau joc egal cu respectiv Eugene Alonzo și Paul Rebel. La 6 Iunie altă reuniune, cu prilejul căreia Rebel, Spakow și Lucian Popescu obțin frumoase victorii asupra boxeurilor Mielu Marinescu, Emile Romero și Nicolas Petit Biquet. Ziua de 4 Iulie aduce cea mai frumoasă reuniune a anului. Spakow își reia titlul învingând la puncte pe Gheorghe Axioti, Plăeșu cedază lui Henry Soya, Doculescu dispune de Micșa Hochmann și Petre Ionescu recoltează decizia asupra lui Istvan Enekes.

Peste o săptămână vine rândul altei mari reuniuni pe programul căreia figurează patru matchuri internaționale. Lucian Popescu a învins de rândul acesta pe Emile Degand, Gheorghe Axioti a obținut decizia asupra lui Gustave Limousin, Fulea a întrecut pe Romero, iar Doculescu s'a arătat superior lui Marcel Schoenfeld de care a dispus la puncte. La 25 Iulie Arenele au fost din nou teatrul unei întruniri internaționale. De data aceasta, Călinescu dispune înainte de limita de Le termină la egalitate cu Peggazzano.

După o lună de vacanță, activitatea este reluată. Tot la Arene Spakow bate prin scoatere din luptă pe Ladislav Pozjany și Lucian Popescu termină în favoarea sa, rivalitatea cu Gheorghe Stamate. Urmează apoi reuniunea în cursul căreia Gheorghe Axioti a cedat lui Marcel Thil și la 19 Septembrie, excelentul as român Lucian Popescu, cucerește pentru România, al doilea titlu european, depozitând pe spaniolul Carlos Flix de trofeul categoriei cocoș. În aceeași seară, Mielu Doculescu a făcut cea mai bună partidă din cariera, învingând la puncte pe Gheorghe Covaci. Au urmat apoi câteva reuniuni mixte și de cartier, pe trucea la 24 Octombrie s'a fie reluată activitatea la circ. În aceea seară a început turneul ușorilor, care mai târziu a fost abandonat din cauza timpurilor critice, iar Spakow și-a luat revanșa asupra lui Sportello, pe atunci campion semi-greu al Franței, de care a dispus la puncte. La 31 Octombrie a avut loc a doua reuniune a sezonului de toamnă, când Fulea a învins prin k. o. pe Călinescu și Doculescu a cedat lui Gabriel Merini, în urma intervenției unui nefericit accident. O săptămână mai târziu s'a ținut ultima reuniune importantă a anului. În aceea seară, Nicolae Milea a întrecut la puncte pe Merini și Gheorghe Axioti a făcut match nul cu austriacul Karl Neubauer.

De atunci boxul îndigen s'a manifestat numai prin reuniuni amatoare și mixte, cari au culminat prin disputarea campionatelor de amatori ale regiunii Muntenia.

Către sfârșitul anului românii Lucian Popescu și Spakow s'au deplasat la Paris, unde cel dintâi a învins prin k. o. pe Panekouke, iar secundul a făcut match nul cu vechiul său adversar Pierre Gandon. Cu aceste două isprăvi s'a încheiat activitatea pe 1931 a boxeurilor români.

COOK.

— NUMARUL VIITOR al «Gazetei Sporturilor» va apare Luni 4 Ianuarie, la orele obișnuite.

BOX

Ora sincerității

Dacă alte rubrici sportive au fericirea de a alcătui la sfârșitul anului un bilanț, mai mult sau mai puțin bogat, rugby-ul nici măcar nu poate să aibe pretenția să numească bilanț ceea ce s'a trudit un an să organizeze, sau să desvolte.

Nu e ora răspunderilor, fiindcă o tradiție binecuvântată ne face să lăsăm în preajma noului an să înlocuiească în sufletul nostru telurile noi sub forma unor vagi iluzii.

Într'un cuvânt, unul din cele mai frumoase sporturi, unul din cele mai răspândite în Occident, are la activul său pe anul 1931: un campionat național, rezumat la lupta pătimașă dintre cinci cluburi și îngărdit de zidul de piatră al maldacului dela șosea, numit atât de pompos: terenul U. F. S. R.; și o cupă de toamnă disputată sub același vitregi auspicii și neterminată încă. Restul: sfori, intrigi, ambiții, oficiali, oficialități și... uitaseam... constituirea unei «Federații de specialitate», a unui «Consiliu federal», a unui «Biru federal», cu toți președinții și vice-președinții lor și a altor «comitete și comiți», unele mai nepricepute și mai slab organizate decât altele.

Stadiul Român campion pe 1931; Sportul Studențesc și P. T. T. finaliști în cupa de toamnă; câteva bătaii, câteva scandaluri, eliminări și fată domnilor, cât de scurt se poate încheia un bilanț, pentru un sport care, în străinătate are darul să adune la un match internațional nici mai mult nici mai puțin decât 80 mii de oameni.

Vina? «Acarul Păun»...

Toți sunt vinovați, începând cu cei mai bătrâni și terminând cu tinerii.

Cățiva pătimași: Tănăsescu, Costacea, Măreșu, mai mențin încă focul sacru necesar dezvoltării unui sport greu și costisitor.

Practicanții propriu ziși ai acestui sport sunt departe de a corespunde sufleteste, cerințelor mult prea grele ale rugby-ului.

Trăns în acest an la o luptă surdă între conducătorii de club și cei ce trebuiau conduși.

Primii căutau să convingă «așii» rugby-ului de necesitatea unui antrenament sau a unui match; iar

«așii», dacă uneori treceau peste anumite considerente și puneau puțină inimă în apărarea culorilor clubului, aveau convingerea că nu o fac nici pentru ei și nici pentru club, ci pentru conducători, despre care aveau și au încă o părere greșită, închipuindu-și că oamenii bătrâni, cari din dragostă pentru sport sacrifică timp și bani, nu ar avea zile bune când o Duminică ar trece fără să le desfășoare ochii cu evoluțiile supra-artistice ale «așilor» de profesie.

Și pentru că odată pe an avem ocaziunea să fim de o sinceritate netă, să ne fie permis să spunem că mentalitatea întronată în ultimul an în rugby-ul român, indiferent din vina cui; și care se concretizează în pretențiunile exagerate ale «așilor români» va duce de răpă un sport care cere în primul rând dragoste și sacrificii.

Recunoaștem că e greu să prognozeze un sport, în care cheltuiala are primul cuvânt de spus și în care rețeta este egală cu zero. Dar nu e mai puțin adevărat că dragostea de club sau de sport, poate înlocui multe din lipsurile materiale.

De-aici, în preajma noului an, urăm rugbyștilor români mai mult discernământ, mai multă dezinteresare și mai multă precauție în recutarea elementelor sortite să-l difuzeze.

Nu carnate de identitate, nici fișe medicale sau familiare, nici cataloage și nici birocrație anchilozată; în primul rând caractere, oameni cu minte și firi curajoase. Nu mormoloci îmbătrâniți, nici minji îmbătrânite înainte de vreme, cari sub aspectul unei experiențe acumulate și cu tonul cel mai flegmatic, cantă să înăbușe orice elan tineresc care ar putea urni rugby-ul român din bărlugul în care lăncezește.

Ne trebuiesc mai puțini demnitari, mai puține comisii, mai puține birouri, și mai mulți oameni animați de bune intenții.

Cele mai multe defecțiuni în cele rețete și cât mai mulți oameni ca Măreșu, Tănăsescu și Costacea, cu toate micile lor defecte, dar cu marea lor calitate: dezinteresul și pasiunea rugby-ului român.

R. V.

Natație

REZULTATE MEDIOCRE

Cu natația am cam intrat anul acesta la apă. Înființarea federației de specialitate nu a avut răsunetul dorit. Nouii pontifi s'au îngropat în regulamente și s'au încercat să conducă dela înălțimea situației lor. Procedul nu a reușit decât în parte. Timpurile, pe când diriguitorii veneau mai des în contact cu concurenții și se interesau mai în deaproape de soarta lor, erau mai prielnice dezvoltării sportului de apă. S'a încercat o nouă sistemă și ea a dat greș. S'a dovedit odată mai mult că inotatorii noștri nu sunt încă destul de copți pentru a primi directive în mod civilizat sau prin comunicare.

Anul 1931 a corespuns unui sensibil regres al sportului nautic. Activitatea a fost ceva mai puțin intensă decât ne-am fi așteptat și chiar, o bună parte din reuniunile importante ale unui sezo: nu prea lung, au fost scoase din uz. Astfel a dispărut o întrunire inter-orașe și o reuniune inter-cluburi. Celelalte rămase în ființă nu au impresionat decât prin marea număr de concurenți cari s'au prezentat la starturi.

Dintre reuniunile cari merită să fie ținute în seamă, cea dintâi a fost întrunirea inter-orașe Cluj-București, terminată anul acesta cu triumful inotătorilor clujeni cari, la drept vorbind, aveau dreptul să aspire și în trecut la această cinste. În anul înființării ei au scăpat victoria din mână din cauză că utilizaseră serviciile unor inotători străini de orașul lor și astfel au pierdut trofeul la masa verde. În anul următor, datorită unei defecțiuni de scurtă durată, clujenii s'au lăsat de puțin întrecuți de bucureșteni, iar în 1931, victoria le-a revenit cu ușurință. Cu prilejul disputării cupei pusă în competiție, câteva recorduri na-

ționale au cunoscut sensibile modificări.

Campionatele naționale de anul acesta au fost ceva mai animate. Bucureștenii au fost din nou dominați de către colegii lor din Ardeal și au trebuit să se resemneze cu un număr redus de titluri. Cei mai buni oameni ai Capitalei nu au fost într-o formă suficientă și din această cauză s'au scăpat titluri câștigate sigur. În probele pe echipe, cu excepția matchurilor de polo, reprezentanții Capitalei s'au comportat bine, grație omogenității garniturilor aruncate în luptă de către Tennis club român, ai cărui inotători s'au bucurat de avantajul de a fi avut drept antrenor pe inimosul Werner Borck, venit special dela Dusseldorf spre a servi interesele clubului din care face parte.

De altfel, mulțumită imensului aport al lui Borck, Tennis clubul a manifestat și anul acesta o superioritate zdrobitoare asupra celorlalte grupări similare, câștigând toate cupele puse în competiție și remarcându-se prin efectivul numeros adus totdeauna la locul reuniunii, cu antrenamentul la punct. În cupa donată de d-l Costel Nicolau, Tennis clubul a bătut toate recordurile de participare, aruncând în luptă un număr impresionant de alergători. Este adevărat însă că reuniunea ștafetelor a avut darul să înregistreze recordul de afluență la noi, întrucât, pe cât ne reamintim la starturile probelor s'au prezentat aproape 150 de concurenți.

Dintre celelalte reuniuni nici una nu a avut darul să satisfacă. La Lido, întrunirile nu au depășit nici măcar slabele organizări făcute cu mulți ani înainte la Tir, la Grivița sau la Meltzer.

ROSS.